

28.4.45

104461

Folk

sjonal Samling
ODD MELSON.

Det faste punkt.

Disiplinerte militære formasjoner i sin hånd. Bare den kan opprettholde ro og orden, og jo mer effektivt jo mer støtte den får av alle ordenselskende mennesker. Den nasjonale regjering, som er utgått fra Nasjonal Samling, representert heller ingen part i den klassekamp som truer oss. Vår sympati er på deres side som vil ro, orden, rettferd og sosialisme, uansett hvilken plass de har i samfunnet. De som går inn for dette program — og la dem gjerne kalle seg hva de vil — de er våre venner. De som vil kaste Norge ut i klassekampens og borgerkrigens kaos, er våre fiender.

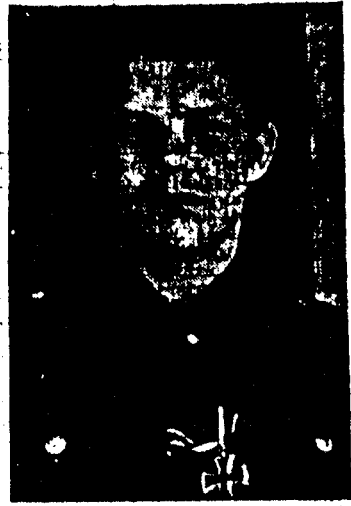
Ingen hater i sterkere grad enn oss den kapitalistiske utbytning, og ingen sympatiserer heller mer med arbeidernes årelange kamp for sosial rettferd. Men i et Norge som ligger i ruiner etter invasjon og borgerkrig er det ikke plass for annet enn halt og nød i generasjoner framover. På den annen side er den sosialistiske front i Norge — og den går på tvers av alle kunstige krigs- og okkupasjonskillinger — sterk nok til å skape framtidens arbeider- og bondestat uten klassekamp. Det det gjelder om er bare at alle sanne sosialister i dag forstår sin besøkelsestid og ikke lar seg forlede til å kaste seg ut i tapelige og blodige eventyr, som pålegger enhver mulighet for en lykkelig framtid. Disiplin og omtanke er dagens bydende plikt for hver sosialist og hver god nordmann.

Det faste punkt, hvorledes situasjonen enn utvikler seg på de ytre fronter, er den norske nasjonale regjering, som klart og åpent har bekjent seg til den sosialistiske framtidens, hvor det skal herske orden, rettferd og fred.

Vidkun Quisling er mannen alle les syne er rettet mot i landets skjebnetilfelle. Stol på ham i farens stund!

Minister-presidentens tale på Jessheim.

3. Politikompani's helt fra Finnmarken

Sturmann Odd S.

Nordlandsbyen, mars 1945.
Sturmann Odd S., født i Florø og oppvokst i Honningsvåg. Ble dekorert med jernkorset av annen klasse for sin heltedåd på bare ni og tolv minutter i en av Finnmarks fjorder.

Inn fjorden kom en fiendtlig «kutter». Jaktkommandoen fikk sine ordre. Båten ble forfulgt langs land, lenger inne ankeret den opp, og fire fiendtlige soldater rodde mot land.

Hissige skuddvekslinger fant sted, den første fiende ble truffet, og styrtet om, de andre ble hurtig innringet og overgav seg.

Været var forferdelig, storm, sjøen gikk kvitt, «kutteren» som lå forankret kunde når som helst alle seg løs, drive mot brenningen og knuses.

S. fikk ordre om å ta med en av fangene som kjente båten for å løse den i sikker havn.

«Kutteren» rullet, vrent seg på bølgetoppene, en kunde så vidt holde seg på beina. Ankeret ble hevet og kursen rettet inn.

Robåten som hang på sløp mistet i stormens brus en av årene og den måtte hentes tilbake. S. gav ordre om å snu, så skulde han fiske den opp når båten passerte.

Kom på årens høyde, satte geværet fra seg, bøyde seg over rekken. Akkurat da han hadde tak i åren, sprang fangen ut av styrehuset, opp på ryggen til S., tippet ham rundt, pladask i vannet. Fikk i fallet tak i en wirestump, seinere tak i rekken.

S. fortalte sjal: «Dødsangsten skaffet meg nye krefter. Fienden stod over meg, synene hans, ja, det var som å se i et ildhav, det gikk kaldt gjennom meg av den ubehagelige refleksjonen i synene hans. Han prøvde ustanselig å knuse hendene mine. En bølgetopp hev meg litt høyt, fikk tak i hans skulder og trakk meg hurtig over rekken.

Kom meg på beina, kastet oss begge som løver mot geværet. Vi tårnet sammen, puffet til geværet som forsvant i bølgen.

I satens heksedans hvirvlet vi begge rundt, rundt, snart klemt opp langs masten, så et stykke fra hverandre. Rundt, flere ganger på rekken, et ubederlig slagsmål.

En brottsjakt kastet oss begge rundt, rutsjet bakover med et klask. Med overtaket presset jeg hans hode mot liket som var gjennomtrasket av blod og vann. (Han som falt under landtagningen var brakt ombord for seinere å begraves.)

Min motstander reagerte sterkt over dette ubehagelige samkvem, sin kamerats avsjelte legeme, han ble sikkert skremt lik-redde.

Båten fortsatte i sin sikk-sakk-fart, kastet fram og tilbake, det skummet rundt den. Vatnet, det ubarmhjertige is-vatnet plasket, dusjet over oss.

Slik herjet vi, sloas på bare ni og tolv minutter med glupske nyreslag fra fienden.

Med et lammende framstøt fikk jeg mitt snitt, en høyre sving under haka, han tumlet over rekken og forsvant....

I all hast ble båten rettet opp, krysset tilbake over stedet han forsvant, men vekk....

Som erfarne politimann kjente S. båten andre hemmeligheter, «Unionmotoren» fra før. Førte så båten i sikker havn.

Da han kom i land, meklete han av: «Sturmann S. tilbake etter utført ordre.... men alene.... fangen fikk sjømannens død.

Krigskorrespondent
Ulf Tur.

ODD FEVANG:

Den avgjørende kamp

Mer forbitret enn noen sinne tidligere raser i disse dager de avgjørende kamper på tysk jord. Slaget om Berlin, om Rikshovedstaden, hvis forsvaret ledes av Hitler personlig, er blitt et gigantisk oppgjør som nå dominerer hele krigsbildet. Berlin er et sentralt punkt i det tyske forsvaret i nord, og den videre utvikling er i høy grad avhengig av byens skjebne. Slaget om Berlin er blitt til et avgjørende slag om Tyskland.

Den militære situasjon på de europæiske fronter fikk et helt nytt ansikt da sovjet-russene åpnet sin offensiv på Oder- og Neisse-fronten. Etter de raske støt fra Weichsel fram til Oder i januar-februar i år og etter elimineringen av flanketruelsene i nord og sør, stod marskalk Sjukovs arméer parat til angrep mot Berlin. Veldige troppe- og materialmasser var konsentrert bak de sovjet-russiske linjene, likesom tilfellet var ved Weichsel før Baranov-offensiven i januar, men også forsvaret hadde truffet alle forberedelser. Og den 16. april brøt det løs.

Som følge av sin tallmessige overvekt har det lyktes sovjet-russene å trengte fram til selve Berlins byområde hvor blodige gatekamper nu finner sted, og videre stote fram på begge sider av rikshovedstaden i den hensikt å omklamre den. Forsvaret føres fanatisk og med alle midler, tyskerne søker å holde sin hovedstad for enhver pris og kaster stadig inn nye forsterkninger. Det skulde være overflødig å peke på den enorme betydning Berlin har administrativt, kommunikasjonsmessig og ikke minst moralsk sett.

Parallelt med frontalangrepet på Berlin er sovjet-russene også støtt fram fra Neisse-elva, sør for byen, hvor de greidde å åpne en luke i fronten i Cottbus-Spremborg-området, mens tyskerne lenger sør, ved Bautzen og Görlitz, har innledet kraftige motangfall.

På sørløven av østfronten fortsetter det sovjet-russiske dobbeltangrep mot det baltisk-mähriske platå. I nord er angriperne rykket inn i Tropa og presser på mot Mährisch Ostrava (Moravska Ostrava), mens forsvaret her er temmelig støtt. I sør ligger kampsentret nå ved den mähriske hovedstad, Brünn (Brno). De to angrepsretter streber altså mot hverandre for å kutte av midtsektoren som henger noe etter. Etter inntagelsen av Wien har kampene i Østerrike forflyttet seg vestover langs Donau hvor harde fæktninger finner sted ved St. Pölten. Angrepsfronten er her smal og relativt lett å forsvare. Likeledes byr de steirerte fjell på gode forsvarsmuligheter mot de bolsjevikiske styrker som står i Graz-området.

Også lengst i nord, fra Gartz-bruhodet sør for Østerrikes grense, har sovjet-russene innledet sterkere angrep mot den mecklenburgske lausletten som er flankert av mot Berlin fra nord. Også her har bolsjevikene marsjert opp med sterkere enheter.

Situasjonen på Vestfronten har de siste par dager vært noenlunde stabil, bortsett fra seraværet, da de allierte igjen må sikre sine tilførselslinjer og la infanteriet slutte opp på panserpløiende. Montgomery har i nordløven rykket nærmere Skøde og slaget om Birmen er forlengt full gang, likesom britiske tropper står foran Hamburg. Det har dog lykket tyskerne å opprettholde en sammenhengende forsvarelinje som løper om

Hatet skal forgifte også barnas sinn.

Bloddryppende svensk barnebok om „patriotene“ i Norge.

Stakkars alle de barna som no skal vokse opp i hat og loagn! Det er synd på dem og den verden de skal skape. I så fall kommer de norske flyktningene i Sverige til å bære et tungt ansvar, skriver Folkets Dagblad.

I nær framtid utkommer det en bok på Eklunds Forlag av Anita Stav. Forlaget skriver at boka er beregnet på barn i skolealderen. Den handler om en småguts daglige liv i Oslo under okkupasjonen. Om Gestapo-besøk, arrestasjoner, hirdmenn og deres forbryteriske barn osv., og først og fremst hatet mot tyskerne.

Det er dette hatet som er årsaken til bokas tilblivelse. Den gir oppakt-

de var hyggelige. De bryr seg ikke om å undersøke og kontrollere barnevogner, skolebarn og hundedeckler, og det er klart at en utnytter deres dumhet. En kunde godt le av de dumme tyskerne.

Men no har altså Anita Stav åpenhjertig gitt et innblikk i hvordan «heimfronten» arbeider. Etter slike avsløringer om de kjære barna kan en godt forstå tyskerne når de av og til tar seg den frihet å besøke allikehelmer hvor den slags forekommer.

I skolen kommer 7-åringen i slagsmål med en 9-årig nazist, og Erik blir kalt opp på Mellergata 19 til for-